

המחלקה לאמנות בבצלאל מארחת את

חיים דעואל לוסקי

קטע מתוך שיחה בין אריאלה אזולאי לחיים דעואל לוסקי :

Towards Horizontal Photography

חיים דעואל לוסקי מקדש במצלמות שלו את החיים כדבר משובש ואת הצילום כשליח הנאמן שלהם. הצילום - כלומר המנגנון, המכשיר, המעשה - ולא התצלום - כלומר הדימוי או הנייר. חיים דעואל לוסקי ממציא ובונה מצלמות וכעת הוא מציג אותן ביחד עם הדימויים שלהן. אלו אינם הדימויים שלו, הוא איננו צלם הוא פילוסוף שבחר בצילום כשפה במקום השפה התקנית לפילוסופיה הוא מציב את המצלמה בעולם, נוכחות אטומה בתוך החיים, קופסה שחורה עם נקבים מרובים שבולעת לתוכה רגעי עולם ופולטת אותם, כמו כל מצלמה, לאחר שספחה מהם את כל הנוזלים, "יבשה אותם והפכה אותם לחותמות. חותמות חיים. התצלומים – כולל אלה שהמצלמות שלו מפיקות – מטעים בעקרון, הם מוליכים שולל. הם מספרים סיפור, כותבים היסטוריה, מותחים קווי גבול, מארגנים את המרחב הכאוטי ומאפשרים לקונבנציה – איזושהי - לדלג מעל הכאוס שהם עקבותיו ולראות בהם דימוי מחותך. אבל אי אפשר להעמיד את מעשה הצילום על המכשיר (המצלמה) או על התוצר (התצלום). מעשה הצילום הוא חלק מן החיים, חלק מן הטמטום, השיבוש, האטימות, האושר, האלימות והחמלה. המכשירים שחיים דעואל לוסקי בונה הם מכשירים איקונוקלסטיים. לא משום שהם מייצרים דימויים משובשים, אלא משום שהם מנהלים מלחמת גרילה במבט החד-מוקדי, החולש, השולט, המשקיף, הצופה לעבר הכל, הוא מביקש לפגוע בחיים כדבר משובש ובצילום שבכוחו לקדש את השיבוש הזה.

יום שלישי 4.12.2012 בשעה 13:20

בגלריה הגדולה קומה 6

נא לדייק!